

Postanowienie z dnia 24 czerwca 2002 r.

I PZ 55/02

Termin dokonania czynności procesowej w formie pisma procesowego (art. 125 § 1 k.p.c.) jest zachowany wówczas, gdy pismo zostało przed upływem terminu wniesione do właściwego sądu, co oznacza zarówno złożenie pisma w biurze podawczym sądu, jak i w jakimkolwiek jego wydziale, nawet niewłaściwym do podjęcia dalszych czynności sądowych.

Przewodniczący SSN Teresa Flemming-Kulesza, Sędziowie SN: Katarzyna Gonera (sprawozdawca), Jadwiga Skibińska-Adamowicz.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 24 czerwca 2002 r. sprawy z powództwa Wiesławy K. przeciwko Sądowi Okręgowemu w Ł. o wyrównanie wynagrodzenia, na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi z dnia 15 marca 2002 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu-Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi w zakresie rozważenia zachowania przez powódkę terminu do złożenia wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem (wyroku Sądu Okręgowego z dnia 20 grudnia 2001 r.).

U z a s a d n i e n i e

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi odrzucił kasację powódki Wiesławy K. od wyroku tegoż Sądu z 20 grudnia 2001 r.

W uzasadnieniu postanowienia o odrzuceniu kasacji Sąd Okręgowy podniósł, że zgodnie z art. 393⁴ § 1 k.p.c., kasację wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok lub postanowienie, w terminie miesięcznym od dnia doręczenia orzeczenia stronie skarżącej, a zgodnie z art. 387 § 3 k.p.c., orzeczenie z uzasadnieniem dorę-

cza się stronie, która w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji zażądała doręczenia. Termin miesięczny z art. 393⁴ § 1 k.p.c. liczony jest od doręczenia orzeczenia dokonanego w sposób prawidłowy - zgodny z wymogami art. 387 § 3 k.p.c., co oznacza, że tylko wtedy, gdy strona zażądała w terminie tygodniowym doręczenia jej orzeczenia wraz z uzasadnieniem, spełnione jest wstępne wymaganie dla powstania możliwości wniesienia kasacji (inaczej mówiąc - otwiera się możliwość wniesienia kasacji).

Sąd Okręgowy ustalił, że zaskarżony kasacją wyrok został ogłoszony 20 grudnia 2001 r. Powódka złożyła wniosek o doręczenie jej tego wyroku z uzasadnieniem 28 grudnia 2001 r. W tym dniu wniosek wpłynął do Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi, co wynika z daty wpływu wniosku do VII Wydziału Pracy Sądu Okręgowego, potwierdzonej pieczęcią Wydziału i podpisem pracownika sekretariatu. Wniosek został złożony do Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w kopercie, na której widnieje jedynie adres Sądu Okręgowego przy ul. Kościuszki (gdzie mieści się VII Wydział Pracy) i pieczęć firmowa „Sąd Okręgowy w Łodzi X Wydział Gospodarczy” z adresem przy Pl. Dąbrowskiego (gdzie mieści się ten Wydział) i telefonem. Wniosek powódki znajdował się w kopercie, która nie została opatrzona pieczęcią biura podawczego Sądu Okręgowego i nie zawierała informacji o nadawcy pisma w osobie powódki, a jedynie pieczęć Sądu Okręgowego w Łodzi X Wydziału Gospodarczego.

Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z art. 165 § 2 k.p.c., tylko oddanie pisma procesowego w polskim urzędzie pocztowym jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. We wszystkich innych przypadkach skutek wniesienia pisma do sądu następuje dopiero z datą złożenia go we właściwym sądzie. Skoro wniosek o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem nie został nadesłany do sądu za pośrednictwem poczty, to decydujące znaczenie dla ustalenia zachowania terminu ma data jego wpływu do Sądu Okręgowego w Łodzi VII Wydziału Pracy, a datą tą jest 28 grudnia 2001 r.

Biorąc pod rozwagę powyższe okoliczności oraz przepisy prawa procesowego, Sąd Okręgowy ocenił, że powódka złożyła wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem z przekroczeniem siedmiodniowego terminu określonego w art. 387 § 3 k.p.c. Z tego powodu miesięczny termin do wniesienia kasacji, przewidziany w art. 393⁴ § 1 k.p.c., nie mógł rozpocząć biegu, co oznacza, że kasacja jako niedopusz-

czalna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 393⁵ k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 1999 r., II CZ 23/99, OSNC 1999 nr 11, poz. 195).

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła powódka, zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu błędną wykładnię art. 165 § 2 k.p.c. i wnosząc o jego uchylenie oraz nadanie biegu wniesionej kasacji.

W uzasadnieniu zażalenia podniosła, że powołanie się przez Sąd Okręgowy na treść art. 165 § 2 k.p.c. nie może oznaczać, że jej wniosek o doręczenie odpisu wyroku z 20 grudnia 2001 r. z uzasadnieniem został złożony po terminie. Wniosek taki znalazł się w Sądzie Okręgowym w Łodzi 27 grudnia 2001 r., tyle że w X Wydziale Gospodarczym. Następnego dnia - 28 grudnia 2001 r. - został przekazany do VII Wydziału Pracy. Oba Wydziały stanowią jednostki organizacyjne tego samego Sądu Okręgowego, a obszary ich funkcjonalnej właściwości wynikają jedynie z wewnętrznego podziału czynności. Do takiej sytuacji nie może mieć zastosowania orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1988 r., III CZP 33/87, OSNCP 1998 nr 6, poz. 73, które odnosi się do mylnego oznaczenia sądu, ponieważ w rozpoznawanej sprawie ani nie wystąpiło mylne oznaczenie sądu, ani też mylne skierowanie wniosku do innego sądu.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana wniosła o jego oddalenie, podnosząc, że powódka nie złożyła wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem w biurze podawczym Sądu Okręgowego czy bezpośrednio w VII Wydziale Pracy, lecz w X Wydziale Gospodarczym, którego jest przewodniczącą, nie można zatem uznać, że termin został zachowany, wniosek nie znalazł się bowiem w X Wydziale Gospodarczym omyłkowo z winy sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie ustalenia i oceny wymaga czy czynność procesowa powódki w postaci złożenia wniosku o doręczenie wyroku sądu drugiej instancji z uzasadnieniem (art. 387 § 3 k.p.c.) została podjęta w terminie, czy też jako podjęta po upływie terminu jest bezskuteczna (art. 167 k.p.c.). Czynność procesowa polegająca na złożeniu wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem powinna być dokonana w formie pisma procesowego (art. 125 § 1 k.p.c.), a jedynie w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych (art. 466 k.p.c.) oraz w postępowaniu uproszczonym (art. 505⁸ § 1 k.p.c.) może być dokonana ustnie do protokołu. Po-

wódka wybrała pisemną formę dokonania tej czynności. Pismo procesowe obejmujące czynność procesową strony składa się w sądzie, w którym czynność ta powinna być dokonana.

Pismo zawierające wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie tygodniowym od ogłoszenia lub doręczenia stronie sentencji wyroku. Termin ten jest zachowany, gdy pismo zostało przed jego upływem wniesione do tego sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, lub nadane pod jego adresem w polskim urzędzie pocztowym. Jeżeli więc strona wniosła pismo wprost do sądu, termin jest zachowany nie tylko wtedy, gdy pismo trafiło przed jego upływem na biuro podawcze sądu albo do tego wydziału (jako wewnętrznej jednostki organizacyjnej) sądu, który powinien podjąć dalsze czynności sądowe, w szczególności przesać stronie odpis orzeczenia z uzasadnieniem, ale także wtedy, gdy pismo trafiło do którejkolwiek z wewnętrznych jednostek organizacyjnych sądu, inaczej mówiąc - do któregoś wydziału. Pismo powinno być bowiem wniesione do właściwego sądu, a nie do określonego wydziału tego sądu, który w zakresie swoich czynności - według wewnętrznego podziału czynności między wydziałami - powinien podjąć dalsze czynności.

Rację ma powódka, gdy podnosi w uzasadnieniu zażalenia, że do zaistniałej sytuacji procesowej nie ma zastosowania uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1987 r., III CZP 33/87, OSNCP 1988 nr 6, poz. 73, ponieważ kwestią wymagającą ustalenia nie jest to, do jakiego sądu wpłynęło (zostało wniesione, nadesłane) pismo powódki, lecz do jakiego wydziału tego samego sądu, i czy w związku z tym termin z art. 387 § 3 k.p.c. został zachowany.

Kwestia ta nie została w wystarczający sposób wyjaśniona.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia przyjął - jak się wydaje - że pismo powódki wpłynęło do Sądu Okręgowego dopiero 28 grudnia 2001 r., to jest w dacie jego wpływu do VII Wydziału Pracy, mimo że jednocześnie ustalił, że zostało nadesłane do tego Wydziału (mieszczącego się przy ul. Kościuszki) z innego Wydziału tego samego Sądu, a mianowicie z X Wydziału Gospodarczego (mieszczącego się przy Pl. Dąbrowskiego). Może to oznaczać, że pismo wpłynęło do Sądu Okręgowego przed 28 grudnia 2001 r., chociaż nie do VII Wydziału Pracy, a do innego Wydziału. Wyjaśnienia wymaga więc, kiedy powódka złożyła pismo w X Wydziale Gospodarczym. Tych ustaleń Sąd Okręgowy nie dokonał.

Sama powódka twierdzi, w uzasadnieniu zażalenia, że uczyniła to 27 grudnia 2001 r., a ponadto, że X Wydział Gospodarczy przekazał 28 grudnia 2001 r. jej pismo do VII Wydziału Pracy. Strona pozwana w odpowiedzi na zażalenie zdaje się nie kwestionować tego faktu, stwierdzając jedynie, że skoro powódka złożyła pismo w X Wydziale Gospodarczym, którego jest przewodniczącą, a nie na biurze podawczym Sądu lub bezpośrednio w VII Wydziale Pracy, to nie można uznać, że termin został zachowany. Stanowisko strony pozwanej w tej kwestii nie jest uzasadnione. Jeżeli miałyby się okazać - po przeprowadzeniu stosownych ustaleń - że pismo powódki wpłynęło do X Wydziału Gospodarczego Sądu Okręgowego przed 28 grudnia 2001 r., wówczas należałoby przyjąć, że czynność procesowa została dokonana w terminie określonym w art. 387 § 3 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 393¹⁸ § 3 w związku z art. 397 § 2 i art. 386 § 4 k.p.c.

=====